

מסורת הש"ס

6) זיל רבא אמר זכיה
כדין. 7) אהלת פירי מיה
8) ומספחא דאהלת פירי
9) זיל רבא אמר זכיה
10) זיל רבא אמר זכיה
11) זיל רבא אמר זכיה
12) זיל רבא אמר זכיה
13) זיל רבא אמר זכיה
14) זיל רבא אמר זכיה
15) זיל רבא אמר זכיה
16) זיל רבא אמר זכיה
17) זיל רבא אמר זכיה
18) זיל רבא אמר זכיה
19) זיל רבא אמר זכיה
20) זיל רבא אמר זכיה

הגרות הב"ה

8) נב' דמי אית בה
טפת וכו' וכו' לית
בה טפת לא מחמתין
9) ט' דיה קנה טעם
וכו' דאמרין רואין
כל שאליו וכו' וכו'
10) דיה רב מני וכו'
11) דיה תמיה טעם
וכו' לכן טעמה טהור
ואין טעמה: 12) דיה
על גב העליונה: 13) דיה
היו מעלינות דיה טעמה
דיה: 14) דיה מינין וכו'
כדיה כשיש בהן פומה
טעם טהור אין בהן פומה
טעם טעמה בוקעת
ועולה טעמה בוקעת
יורדת הדין:

רבינו הגאון

8) וכו' וכו' וכו' וכו'
9) וכו' וכו' וכו' וכו'
10) וכו' וכו' וכו' וכו'
11) וכו' וכו' וכו' וכו'
12) וכו' וכו' וכו' וכו'
13) וכו' וכו' וכו' וכו'
14) וכו' וכו' וכו' וכו'
15) וכו' וכו' וכו' וכו'
16) וכו' וכו' וכו' וכו'
17) וכו' וכו' וכו' וכו'
18) וכו' וכו' וכו' וכו'
19) וכו' וכו' וכו' וכו'
20) וכו' וכו' וכו' וכו'

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

בתני' סוכה המדובלת. לקמן מפרש לה בגמרא: ושלילת
מרוצה מחמתה כשרה. ליתא לאקשוני מניחא חדא וימנא (לעיל דף
ג.) שמתה מרוצה מלינתה פסולה אינן דמותו וזו לזו דמיקשיא קשיין
שאלה עבדמנין להו בגמרא ומשנין: **המעובה כמין ניס.** שסך
סככה קניס מעט ויש בה אויר
הרבה אלף שאין בו שלשה צימד:
קנה עולה וקנה יורד. אלף זה
הסך להשיב הקניס זה אלף זה
אלף אחד למעלה ואחד למטה ומתוך
קך חמתה מרוצה מלינתה ואשמעינן
ממתינן דלמרינן 8) כל שאליו היו
מסוכינן גשמה הימה לילתה מרוצה
מחמתה כשרה: 9) **רב סני**
חדא. מדובלת ושלילתה מרוצה
מחמתה אחדל סוכה קיימי: **ושמואל**
סני. מחמי גמרי סוכות: **רב סני**
חדא. סוכה שהיא ענייה שהיא
מדובלת מדוללת אם לילתה מרוצה
מחמתה כשרה: **ושמואל סני מרסי.**
סוכה מדובלת כשרה דלמרינן רואין
ושלילתה מרוצה מחמתה מילתא
אחרתיה היא דלשמעינן נמי כסוכה
ענייה שיש בה חמה אם לילתה מרוצה
כשרה: **לא שנו.** דשמואל דקנה עולה
וקנה יורד כשרה דלמרינן רואין:
אלף דאין בין זה לזה שלשה. דכל
פחות משלשה חדא היא: **שאין בגנו.**
בקנה העולה רחב טעם דלאו אם
האל עליה לאחשובי ולמימר ביה
חבטו רמי הפסל והשך אומו על
האור שמחמו דהיינו נמי ענין גוד
לרובת וכל נסחוס אויר שייך למימר
כשנעט: **אמרינן חבטו רמי.** כשגובה
שלשה וימיר דלילי כפחות מג' לאו
חבטו הוא שהרי הוא כמושכב עליו:
ה"ג לכן ממתינן כהלות קורות
הבית והעלייה שאין עליהן מעשיה
וכן מכוונות עומאה סחם אחת מהן
הסחסי טעם בין הסחסונא לעליונה
כיניס טעם על גבי העליונה כנגד
עד לרקיע טעם היו העליונות כבין
הסחסונות ועומאה הסחסיין סחם
כולן טעם על גביס כנגד עד לרקיע
טעם. וה"פ קורות הבית אוחת
שהעלייה עשיה כהן שקורין שלילת
קורות העלייה הן שהגג עשוי כהן
שקורין טרייבי וגנין שלהן חלקין היו
לזו דוקא נקט אלף דקסם היכא דליכא מעשיה ליתא נסריס: **וכן מכוונות.** העליונות מכוונות כנגד
הסחסונות ומאחילות עליהן: עומאה
על פני כל אורכה דיש ברוחמה טעם כדמפרש לקמן ומציאה את הטומאה וכל שאר
הבית מטה ומעלה טהור ואף כנגד אותה הקורה למעלה דהיינו בנין העליונה 10) ואין טומאה אלף תמיה לכד: **בין הסחסונא לעליונה**
כיניס טעם. כל כלים שבין אוחס השמים טעם שהעליונה מאחלת על הטומאה ומציאה את הטומאה על פני כל אורכה תמיה: **טעם 11)**
העליונה. ואם טומאה על העליונה: **כנגד הטומאה עד לרקיע טעם.** שהרי אין דבר חוץ הימנה ומעלה: 12) **היו העליונות כבין הסחסונות.**
שלא היו מכוונות זו כנגד זו אלף העליונות מכוונות כנגד האור שבין הסחסונות: **עומאה סחם אחת מהן סחם כולן טעם.** דלמרינן בכל
העליונות חבטו רמי והשליכס בין הסחסונות והיו כל הבית מקורה והיו אהל אחד וכדמוקי כברייתא שהיה רוחב העליונות כשיעור אויר שבין
הסחסונות: **ומני עלה.** הכי גרסינן לה דר"א **בזמן שיש כהן טעם ויש בניין פומה טעם אלף אין בניין פומה טעם טומאה סחם אחת**
מהן סחסי טעם בניין ועל גביהן טהור. ולא גרסינן אין כהן טעם. והכי פירושא דר"א דכולה ממתינן גשיס כהן טעם כשיש בסחסונות
ללזו טעם ובניין פומה טעם ממוקמח ממתינן ספיר דלמרינן חבטו רמי כהן מכוונות טומאה חת אחת מהן תמיה טעם וכו' לא דכיון
דיש בה טעם מציא את הטומאה חוץ כפי תמיה הלך תמיה טעם ועל גבה טהור. **עומאה על גבה תמיה טהור אפי' כנגד הטומאה**
דחוללת. וכשאינן מכוונות כיון דיש בניין פומה טעם והעליונות רחבן כשיעור אויר שבין הסחסונות כדקתני העליונות כבין הסחסונות שהן
כנגד האור וכשיעורן טומאה חת אחת מהן סחם כולן טעם דלמרינן חבטו רמי אלף אין בניין פומה טעם נמאל שאין ברוחב העליונות טעם
טומאה חת אחת מהן מן הסחסונות תמיה טעם וכו' לא דלא דלמרינן חבטו רמי: **כיניס.** בין הסחסונות לעליונות 13) כשהן מכוונות טהור
והוא הדין כשאין מכוונות שעל גבה טהור ותמיה טעם דכיון דיש בה טעם מציאה טומאה לכל אורך שמתיה טומאה כפי הטומאה לטעם
על גבה. ומאן דגרסינן אין כהן טעם טעמה דאם כן טומאה חת אחת מהן אין כל תמיה טעם דאין בה שיעור להביא טומאה ואין על גבה כנגד
הטומאה טהור שאין בה שיעור לחוק ועומאה על גבה כנגד הטומאה טעם ותמיה נמי טעם דטומאה בוקעת יורדת שאין בה
שיעור לחוק ובחוספתא 14) גרסינן כהדיס כמסקנא כמה דבריס אמוריס פסע שניה וגרסינן הכי כמה דבריס אמוריס פסע 15)
פומה טעם אלף אין בניין טו': **להא שמעפא.** דרבא: 16) **פסחוס מארבעה טו.** רבן שמעון סכירא ליה פחות מארבעה לזכר בכל דוכתא:

כב. לעניו רש"י

בתני' סוכה המדובלת ושלילת מרוצה מחמתה כשרה המעובה כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה: **גמ' מאי מדובלתל אמר רב** "סוכה ענייה ושמואל אמר רב" קנה עולה וקנה יורד רב תני חדא ושמואל תני תרתי רב תני חדא סוכה מדובלתל מאי מדובלתל מדוללתל שצילתה מרוצה מחמתה כשרה ושמואל תני תרתי מאי מדובלתל מדוללתל תרתי קתני סוכה מדוללתל כשרה וצילתה מרוצה מחמתה כשרה אמר אביי "לא שנו אלא שאין בין זה לזה שלשה טפחים אבל יש בין זה לזה ג' טפחים פסולה" אמר רבא יאפילו יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי לא אמרין אלא שאין בגנו טפח אבל יש בגנו טפח כשרה דאמרין חבטו רמי אמר רבא מנא אמינא לה דכי אית 8) ביה טפח אמרינן חבטו רמי וכי לית ביה לא אמרינן חבטו רמי דתנן 9) "קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעשיה והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא בין התחתונה לעליונה כיניהן טמא על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא והיו העליונות כבין התחתונות טומאה תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגד עד לרקיע טמא ותני עלה 10) "כד"א בזמן שיש בהן טפח ובנייהן פומה טפח אבל אין בנייהן פומה טפח טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא ובניהן ועל גביהן טהור אלמא כי אית ביה טפח אמרינן חבטו רמי וכי לית ביה טפח לא אמרינן חבטו רמי שמוע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא שמעתיא אמר ליה רב אשי לרב כהנא וכל הויכא דלית ביה טפח לא אמרינן חבטו רמי והא תניא 11) קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת 12) ורבן שמעון בן גמליאל אומר פחות

עין משפט ור מוצה

ה א מ"י פ"ה מלכות סוכה הלכה י"ב כ' סנה עשין מנ טו"ש"ע ז"מ ס"י מרל"א ספ"ד: 1 ב ג ד מ"י ט"ס הלכה פ"א טו"ש"ע ט"ס ספ"ד ה: 1 ו ה מ"י פ"ו מר"ל: טומאה תת ה"ו: 10) וכו' וכו' וכו' וכו' 11) וכו' וכו' וכו' וכו' 12) וכו' וכו' וכו' וכו'

מסוף רש"י

קורה היוצאה. להניח המני ומתנו על רוחם פסח המני מחולל לכלול וכו' אינה מנפח לשי המלסל ולע"ל וכו'. רבינו הגאון (הנאהל) באותה הקורה עד הקורה של עלייה המכוונת כנגדה טמא. ואם המני מחולל על אותה (הקורה) המכוונת עד לרקיע הכל טמא. אם היו הקורות העליונות רחבות כשיעור האור שבין התחתונות ותמיה אוחת הקורות של עלייה כנגד האור שבין קורות הבית, טומאה תחת אחת מהן, תחת הקורות התחתונות, הבית כולו טמא. אבל אין הקורות של בית מספיקות שהיו עליונות נוגעות באויר שבין קורות הבית, וכשפסחאיל על מקצת טמאה על הכל. ותני עלה בסופטא, כלומר מפרשא כברייתא, כמה דבריס אמוריס בזמן שיש בהן בקורות טעם, ובניין פומה טעם, והקורות העליונות כנגד הפומה טעם, טומאה תחת אחת מהן הכל טמא. אבל אין בהן טעם ולא בניין פומה טעם, טומאה תחתיהן (תהיה) טמא, בניין ועל גביהן טהור. אלמא כי יש בקורה טעם אמרינן חבטו רמי, אין בקורה טעם לא אמרינן, וכן בסוכה אם יש בגבה טעם, איני שקנה יורד מחבירו יחזר מני טפחים, אמרינן חבטו רמי. ומקשי רב אשי לרב כהנא, איני דבמילי אחריינתא וזילתו הטומאה כל היכא דליכא טעם לא אמרינן חבטו רמי, והתני בעירובין פרק מבוי קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל כו', עד